

Afscheid

Ondanks alles....afscheid nemen, ongewoon, ontroerend.

Vandaag was de bescheiden afscheidsdienst van een flatbewoner. Een beperkt aantal familieleden was aanwezig in het auditorium van Poes. Door de coronamaatregelen kon en mocht de echtgenote er niet bij zijn. En toch kon ze via livestream de plechtigheid "bijwonen".

Ik mocht in haar eigen flat met een tablet de verbinding tot stand brengen en naast haar zitten. De digitale wereld geeft en heeft mogelijkheden die we voorheen niet kenden.

Vandaag exact 62 jaar geleden trouwde dit echtpaar.. Op hun huwelijksverjaardag was er vanochtend die afscheidsviering te volgen via een link.

Als kinesiste in de Wingerd een taak als deze op je mogen nemen en naast de mevrouw mogen zitten om haar juist op dat moment niet alleen te hoeven laten.....dat kan dus in de Wingerd. De kinderen en kleinkinderen kwamen na de dienst over de haag op het bospad hun moeder groeten, op afstand.

Ondanks dit overlijden, het verdriet, was het fijn dat dit kon.

Voor de achterblijvende echtgenote, die oh zo aandachtig kon volgen wat gezegd werd.

Ook de kinderen die hun dankbaarheid uitspreken over deze kans die we hebben benut.

De mooie foto van haar overleden echtgenoot op het (kleine) scherm lacht ons toe en ze zegt: "Kon ik hem maar even knuffelen, dat had hij zo graag..."

De uitgebreidere, echte (kerk)dienst komt er als deze coronatijd voorbij is. Daar kijkt mevrouw naar uit.

De mogelijkheid die er echter nu was, volgen op het scherm, het was live en ontroerend.

Voor ons beiden gaat het leven door ondanks alles

Met vriendelijke groet,

Riekje Akkerman